

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СТРУЧНИ ЛИСТ ЗА СВЕ ПОЛИЦИЈСКЕ РАДЊЕ

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут недељно. — Претплата се полаже у Београду код Уредништва „Македонска улица број 20.“ а у унутрашњости код овлашћених скупљача или на пошти. — Цена је листу на годину 20 динара, на по године 10 динара. За иностранство на годину 30 динара. За писаре при начелствима, практиканте у опште, општинске писаре оних општина које су већ претплаћене и за жандарме, у пола цене, но ови морају непосредно слати претплату уредништву. Поједини бројеви не продају се. — Рукописи не враћају се. — Писма само плаћена примају се. — Огласи примају се по погодби и то, месечно, тромесечно, полугодишње и годишње.

ЛИСТ УРЕЂУЈЕ ОДБОР

ОДГОВОРНИ УРЕДНИК Н. ДИМИТРИЈЕВИЋ

ТАСИНА ПИСМА

I.

(ПРОДУЖЕЊЕ)

У Берлину, Јула

Из поменутога случаја убиства Веберове види се, да анархисте ни најмање не презају од злочина, само да се пљачке доченају. Полазећи са тачке Прудонове: да је својина — крађа, они краду и убијају само да своја начела постигну. И тај ужас данас дави Јевропу. Док овде и у Бечу, дакле на самом извору зала, нисам видео, ја нисам могао веровати, да је ово несрећно друштвено зло ухватило толико дубока корена у западном друштву.

— Шта су велики ратови којима се прети по новинама, шта су негдашње куге и болештине, што су свет мориле — једно веће зло, један неописан ужас, ради и напредује сигурно, да једнога дана поништи све успехе јевропске цивилизације: то је анархизам, социјализам, или сва томе слична начела, која најзад на крају крајева једно исто хоће Тако ми једнога дана рече један од виших чиновника берлинске полиције . . .

И донета, о томе сам се и сам уверио. Ови јевропски полицијци, не тајећи ништа од мене, упознали су ме са злом и његовом тајном, подземном радњом. Јевропа стоји на вулкану анархизма, и кад тад — распрснуће се . . . Јер и социјализам и анархизам напредују гиганским корацима. Грдна се средства противу ових идеја употребљују, па опет успех је готово никакав

Социјализам је ушао не само у занатлије и раднике, него и у сељаке и трговце, у чиновнике и попове, па чак и међу војнике. У немачкој војсци ретко који наредник, да није социјалиста, социјалдемократа и тако што. Наредници то крију. Разуме се када се ухватје иду под ратни суд. Али тога има. То знају и војна команда и берлинска полиција. Није једном само било, да је у сандуку наредниковом и капларевом нађен по који број „*Freiheit*“ и „*Zukunft*“, а довољно је да напоменем: да и један и други лист пишу отворено и страховито противу целог друштвеног поретка, а горе у зачељу листа имају девизу: „*Доле е престоном, олтаром и кесом*“ . . .

Па није ни у аустријској војсци боље. Читао сам распис, да је брошура „*Die Vampire der Anarchie*“ ухваћена међу војницима у бечком гарнизону. Сигурно, поводом тога, аустријски ратни министар издао је поверљив распис: да му се јави: колико у коме пуку има социјалиста. Место да се крију, војници се сами на рапорту јаве командантима и признаду, да исповедају социјална начела. И војни министар добио је извештај,

овде ћу да напоменем Угарску, нама ближе крајеве, да има социјалиста међу војницима: у I хонведској пуковнији (гарнизон у Пешти), у II пуковнији (Бекешђули), у III пуковнији (Дебрецину) и т. д. Званично се признало, да има на педесет социјалиста војника, али се поверљиво јавља: да их само у овим трима региментама има равно на 260 социјалиста!!

Када је овако с војском, онда није било никакво чудо, што је једнога дана барон Ротшилд добио писмо са потписом „анархијски одбор“, у којем му се тражило, да одмах, на означено место остави, ни више ни мање, него 100.000 форината. Ротшилд преда писмо полицији. Ова се дадне у потеру и истрагу. И сад се јави табло. Писмо су написали и потписали: *Александар Бенедек и Франц Себењи, војници пештанског гарнизона!!* . . .

Од Берлина до Дунава анархизам рије и буши, час више час мање, државни ред и данашње друштво. Он улази у све сталеже и прелази кроз сва друштва. Он не дели ни веру ни народност. Он удружује и сељака и трговца, чиновника и свештеника; он братими наредника и редова. И ма да се све јевропске полиције удружују, у овој ствари као ни у једној другој, да зло утру, успех им је, као што се види, врло сумњив. Грдне се паре троше, веза је међу полицијама непрекидна. Где кога анархиста ухватје апсе и осуђују, па и убијају јавно или тајно али на место једнога ухашенога или погубљенога, јављају се одмах десет нових чланова са још већом спремом и енергијом . . .

У берлинској полицији има нарочито одељење, које се зове *политички одељак*. Њега се не тичу обичне кривиче и кривци. Њему је дужност да пази само на кретање анархиста и социјалиста. Основан је још 1878 године, одмах после атентата на цара Вијема. За овај одељак узимљу се нарочити поверљиви чиновници и агенти. И плата им је *дула*, јер често гину. Овај политички одељак одржава везе са свима јевропским и светским полицијама. Видео сам да једнога дана шаљу своје кореспонденције у Сан Франциско и у Кајиро, у потеру за једним опасним немачким анархистом. Овај одељак троши големе паре. За њ нема одређене суме, само да се успе. Он плаћа богато своје агенте и има их свуда по свету. У Берну држе петорицу, у Паризу има их на двадесет, па онда у Бечу, Лондону, Њујорку, Чикагу и т. д. Осем тога, шаљу своје чиновнике свуда по Јевропи. Чим се на коме крају јевропском ухвати који социјалиста или анархиста, одмах, на глас о томе, један члан овога одељка путује тамо, присуствује испитима и ислеђењу, а дужност му је поглавита у томе: неће ли моћи из говора и испита тога ухваћеника, докучити што и за којег берлинскога анархисту, те да га у Берлину хватају, да му друштво нађу и т. д. Ето, у овај мах четири члана полиције налазе се са

У оваквим задатком: један у Франкфурту, други у Цириху, трећи је у Бечу а четврти у Риму...

Ништа тако неће заплашити и забринути полицајца у Берлину, Бечу или оног у Паризу, него када му се јави, да је виђен овде или онде овај или онај анархиста. Ја сам више пута био у приликама, да видим. У таквоме случају цео полицијски апарат ставља се у службу. Телеграф и телефон не престаје радити. Сви агенти као у некој грозници. Све то трчи на посао. Али у осталом, та је пажња и оправдана. То је непријатељ према непријатељу. Или ће полиција смрсити конце анархисти, или овај полицији. То је више пута бивало. Крије се број, штампа је берлинска и сувише патријотска, па о томе неће ништа да јавља, али како се казује, биће да је последњих година погинуло на осам полицајаца у ревносној служби противу анархиста. А анархисте не крију. Они јавно осуђују на смрт. И још пошљу осуђеноме чиновнику пресуду на — знање. Овога месеца убијен је један од највештијих и најревностнијих агената. На два дана пред смрт, добио је поштом пресуду, која је гласила:

— Господине... Ви сте се показали и сувише ревноени у гањању и хватању наших другова. Са тога је извршни одбор у синоћној својој седници решио: да се казните смрћу. Ова ће се казна одмах на вама извршити. У Берлину... *Извршни одбор анархиста.*

Наравно, одмах је стављена у покрет цела полиција. Четири агента одреде се, да прате и чувају свога друга и пријатеља. Али им сва пажња није помогла. „Осуђени“ агенат убијен је ножем трећег вечера у свом стану. Ја сам гледао ерџбу и грозничавост, која је овим поводом у берлинској полицији завладала. Чланови нису три ноћи ока склопили. Обиграсмо сва сумњива места. Али како ћеш ухватити убицу, када је можда половину оних, који заједно са убијеним станују, стојало у служби и на помоћи анархистима.

Полиција ради енергично и вешто, али је и зло велико. Баш јуче ми је инспектор показао *шифру* анархиста и како ју је разрешио. Био је срећан да је преко једнога агента у Берну ухвати, али шта је вајде, анархисте ће то одмах сазнати, и разуме се, шифру изменити.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

ИСТРАГА

III

0 повреди тупим оруђем

Тупа оруђа, којима се најчешће врше телесне повреде, јесу: песница, округло камење, штапови, батине, мотке и томе подобна средства, у која спадају и кућни судови, који се лако не разбијају.

Положај, који истражник при оваквим делима заузима, врло је тежак. Најтежи је за њега овај положај, кад нема лекара и кад сам мора да констатује многе важне ствари. Услед овакових догађаја, од велике је користи, ако је иследник упознат са медицинском науком, макар толико, колико је за ислеђење потребно. Нађе ли се пак иследнику при руци лекар, он мора да управу своју радњу тако, како ће бити најкориснија за истраживање и ислеђивање појављених случаја. С тога иследник мора да доведе у склад све изјаве лекаре са својим ислеђењем, ако жели да му не остане безуспешан рад. Он је дужан стављати лекару таква питања, која иду упоредо са истрагом, и на тај начин постићи узајамни споразум са лекаром, иначе би му могла остати сва радња без вредности.

Но врло се често дешава, да тупа оруђа, која се као таква сматрају, производе повреду, за коју би се могло рећи да је дошла од оштрог оруђа.

Наводи се у пракси један случај, гди је, неки одвећ снажан човек, дохватио једну осечену грану, која је била четири

метра дугачка а међу тим имала је три крака и њоме ударио свога противника те га на пет места тешко повредио. Пребио му је ребро, повредио слабину и најзад згњечио му плућа. Међу тим повредама биле су неке, које су потпуно личиле као да су дошле од оштрог оруђа. С тога је правило, да се при већем броју повреда, које су дошле услед тупог оруђа, сматрају и остале повреде од таквог оруђа, док истрага не обелодани све.

При једној опет ствари, у некој кафани, снажан један човек дохвати тешку асталску плочу и њоме поче ударати своје противнике. У томе је скоро све повредио по глави. Код таквих повреда нема великих тешкоћа за оријентисање истражничко, али је теже за њега поћи правцем истраге код оних повреда, које су дошле услед пада, или услед бацања на тврд предмет, па онда, при несрећним случајевима, при фабрикама, мостовима, железници и т. д.

Код већине повреда могу се претпоставити ова начела: 1., Из самих повреда не може се одмах доћи до резултата па да се зна, са каквим је оруђем произведена ова повреда. И тупа оруђа могу произвести повреде које личе да су од оштрог оруђа.

а., Овде се не могу узети у рачун, али морају имати на уму они случајеви, где се код тупог оруђа једва приметно налази неки оштар вршчић, н. пр.: на некој округлој тојаги један мали ексерчић, или једна мала дрвена бодљика.

Наводи се један случај, гди је неки човек добио повреду на челу, која је била скопчана са потресом мозга. Гледајући ову рану, могло се закључити, да је она произведена услед удара неке сикире или сабље. На против, доцније се показало, да је дотични ударен мотком. На тој мотци примећено је, да се одвојио један мали цепенак у виду троугла, који је међу тим био врло оштар. Тај је цепенак стајао у такој јакој вези са мотком, да се и могла са њиме извршити повреда. У оваквим приликама не треба сметнути с ума и то, да се врло често загубе оруђа с којима је извршена повреда; ексерчић лако испадне, цепенак или гранчица лако се одломе и т. д. Ово долази отуд, што злочинац, готово никад, не оставља мирно оно оруђе с којим је учинио злочин, него га баца у страну са свом својом снагом. Овако пак употребљено оруђе при повреди не треба никада одбацити, него га треба тачно и у означеном правцу испитати.

б., Тупа оруђа, употребљена са јаком снагом, могу често да произведу оштре повреде у извесном правцу, нарочито кад је склоп костију за то подесан. При оној битци, коју смо навели раније, и у којој је било оруђе тешка асталска плоча, један од повређених добио је оштру рану на глави. Ово је дошло услед јаког притиска на кожу и кости.

Код правих — равних — повреда прави се разлика што су једне произведене шиљастим, а друге облим оруђем. Оне повреде, које су дошле од шиљастог оруђа, имају често клинасту форму, док оне друге показују скоро увек разгњечену основу.

2., Навала крви, не доказује поуздано величину употребљене силе. Ова навала крви мења се услед форме употребљеног оруђа, даје, по месту тела, где је рана учињена, а и по самој повређеној личности. Познато је, да је навала крви и поред једнаке снаге и форме оруђа, код одраслих незнатна, а код деце и стараца много јача.

3., Ако је оруђе, којим је повреда произведена дејствовало управно, онда ће рана имати облик угњечене раздвојености коже, — док међутим, ако је оруђе дејствовало са стране, рана ће имати облик задеротине.

4. Наступи ли позледа ране, онда она повлачи собом, врло често и смрт. Но дешава се, да рањени живи подуже; н. пр. са повредом у цигерици живи од 1—12 дана; са пукотином на глави 3—12 дана, са задераним цревима 10 часова и т. д. При неким околностима, потребно је на ове ствари обратити озбиљну пажњу.

Наводи се један случај, како је неки човек бачен са балкона и није с поља био нигде повређен. После четири дана умре, и као узрок смрти, сматрала се капља. Тек при секцирању, докаже се, да је тај човек имао у цигерици једну задеротину од 4 см. дубоку.

5., Код дејства јачих снага, н. пр. при падању, при засипању при загњечивању итд. могуће је да наступе унутрашње

повреде, које се с поља недају ни најмање приметити. Али и без унутрашњих повреда, може у многим случајевима, да наступи смрт.

Приликом једне крађе, неки мангун, умолио је пре свега једног сељака, да га прими на кола, јер је вели болестан, па не може да пешачи. Сељак се сажали и прими га. У путу сељак задрема а овај лупеж, кад је то приметио зграби сељака и баци га из кола. Сад у првом селу распрода коње и кола, а после дужег времена нађу онога сељака у једном јендеку мртва. На себи није имао никаквог знака од повреде, а међутим лекари су при секцији констатовали, да није умро од кашње, било у срцу или мозгу. Сад је настало интересантно трагање. Свршетак овога био је тај, да је умрли морао бити бачен и да је пао на главу, па пошто је имао велики шешир од филца, то га је он од спољне повреде и сачувао. Но како у близини, није било ни једне грађевине с које би могао бити бачен, то се најзад претпоставило, да је бачен са кола. То се и могло само претпоставити, јер се о сељаку није ништа друго знало, до то, да је на дан раније био у једној оближњој мекани, одакле је отишао здрав.

Доцније кад је убица, опет случајно, ухваћен, његовим признањем потврдило се све што се истрагом претпостављало.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ПОЛИЦИЈСКИ РЕЧНИК

Поступање општин. судова при извињању и суђењу иступа, противу закона о чувању пољског имања.

Пољски чувар доставља општ. суду:

„Јуче после подне око пет часова, ухватио сам у кукурузу Милана Филиманића из Рушња, пет волова, Петра Поповића из истог села. Одмах сам извршио преглед штете, и нашао: да је стока сатрла 150 струка кукуруза, а по том сам отерао стоку у обор. Достављам ово, општ. суду, као надлежном за суђење ове кривице.

31. Јула 1897. год.

Рушањ.

Пољски чувар,

Јанко Дмитријевић.

Ова се достава заведе и добије своју нумеру нпр.:

№ 000

Решење:

Да се одмах позову: сопственик стоке и оштећени, па од сопственика узети реч о потребном (је ли његова стока, и пристаје ли, без суђења да плати оштету) а по том поступити по чл. 23. закона о чувању пољског имања.

1. августа 1897. год.

Рушањ.

Члан суда.

М. Павловић.

Рађено у суду општине рушањске,

1. Августа 1897. г. у Рушњу.

По позиву овога суда, дошли су Петар Поповић из Рушња и Милан Филиманић из истог села, па пошто им је саопштена достава пољског чувара, и решење овога суда под № 000 Петар изјави: стока, коју је пољак одвео у обор, моја је стока, али не признајем да је она могла учинити толику штету, по тражим да оштећени то докаже, и да се штета комисијски процени. За процениоца бирам Марка Милића олд.

За овим је оштећени Милан изјавио: пошто Петар неће да ми плати оштету без суђења, то и ја пристајем на процену, коју Петар тражи, а за вештака бирам Милана Јанића олд.

Оба парничара рекоше, да ће остале трошкове на суђењу тражити.

Петар Поповић с. р.

Милан Филиманић с. р.

Оверара члан суда,

М. Павловић.

(на полеђини)

Када се парничари нису могли изравњати, онда позвати изабране процениоце одмах, и додати им Живка Матића олд. а по том их заклету и онда упутити на лице места да штету

оцене у присуству члана суда Павла Матића, и о томе поднесу суду извешће.

2. августа 1897. год.

у Рушњу.

Члан суда,

М. Павловић с. р.

(позвати су дошли, положили заклетву и упућени на лице места).

Према горњој наредби, изашли смо на лице места у кукурузе Милана Филиманића олд. на смо приступили прегледу оштете и уверили се: да је доиста сатрвено 150 струка кукуруза и нашли смо, да је према овогодишњој летини, оштећен Милан овом штетом *двадесет динара*. Ово утврђујемо, као заклету нашим потписима.

2. августа 1897. год.

Рушањ.

Марко Милић с. р.

Милан Јанић с. р.

Живко Лазвић с. р.

Писар,

В. Жунић.

Оверара члан суда,

Павле Матић.

Пресуда:

Пошто се парничари нису могли изравњати, за оштету, то је суд упутио процениоце на лице места, пошто их је претходно заклео, и ови су нашли да постоји штета у вредности *двадесет динара*.

Пољски чувар, као заклето лице, доставио је суду општ. да је стока Петра Поповића у њиви Милана Филиманића, која је засађена кукурузом, сатрла 150 струка. Петар је признао да је његова стока, а достава пољског чувара, према члану 15. зак. о чувању пољског имања и §. 35. пољ. уредбе има пуноважну силу доказа. Вредност, казне, по табели за ову годину, која је одређена у смислу чл. 5. и 6. закона о чувању пољског имања, износи 7·50 динара, на коју се има Петар и осудити, а оборија износи 2·50 дин. Са наведених разлога а на основу чл. 7. и 11. зак. о чувању пољског имања и чл. 87. а, зак. о таксама, суд општине рушањске,

Пресуђује:

Да се Петар Поповић, олд. казни са 7·50 динара, у корист општ. касе и да плати за ово дело иступне природе 2 дин. у таксеним маркама. Поред тога да плати 2·50 динара оборије, која припада пољском чувару.

Саопштити ову пресуду Петру и оштећеном Милану, по овом последњем с тим. да за процењену оштету поведе грађ, спор противу Петра, код надлежног суда.

2. августа 1897. год.

у Рушњу.

Председник суда,

Н. Симић с. р.

Писар,

В. Жунић.

Чланови суда,

М. Павловић с. р.

Б. Лазвић с. р.

Ова је пресуда одмах извршна, пошто је изречена по званичној дужности.

Председник суда,

Н. Симић с. р.

Као што се из овога обрасца види, у овој радњи судској имају две кривице, једна је иступне природе, коју суд општински извиња и суди по званичној дужности, у смислу чл. 2. закона о чувању пољског имања, и чија је пресуда одмах извршна, а друга је грађанске природе, коју ће суд узети у поступак, само по тужби оштећеног чл. 24. Сваки дакле иступ по овом закону повлачи собом и одговорност за накнаду штете чл. 7.

Према овоме, општински су судови дужни, да ислеђују и суде, по достави пољсковој иступе, без обзира, тражи ли то оштећени или не. А само по тражењу оштећеног суди ће о накнади учињене штете.

При извињању и суђењу иступа, две су такође казне: једна је из чл. 2. овог закона, и она по чл. 4. истог закона припада општинској каси, — а друга је из чл. 11., која припада пољском чувару. Према томе ове две казне иду увек заједно и нераздвојене су. Но ако стоку није пољски чувар отерао у обор, већ оштећени или његов момак, онда не припада

оборија пољаку, већ половина исте иде у општ. касу а половина у општ. онеме, ко је стоку угнао у обор, чл. 20. Такса за оборију, прописана је у трећој тачци чл. 11. овог закона, и тамо се наплаћује за: вола, краву, јуне, јуницу, коња, кобилу, бивола, магарета, мазге по 0-50 динара, а за ситну стоку по 0-20 дин. и најзад за пернату живину 0-10 дин.

Но да би се новчана казна стално и подједнако према свима одређивала, закон је у чл. 5. и 6. наредио, да одбор општински сваке године у месецу марту а на предлог општ. суда, пропише количину новчане казне, за сваку јединицу на пољском добру. Ова се се казна утврђује код стрмних жита, ливада, баштованлука и башта на квадратни метар, код кукуруза на струк, код винограда на чокот (гицу) и т. д. Овако утврђена казнена такса, мора се у свакој општини изложити јавно, и у виду таблице приковати на општински дом.

Још имамо да кажемо то, да се процењивање оштете мора извршити најдаље за 48 часова, а ако је вредност оштете преко 200 динара, онда за накнаду исте неће судити општински суд већ изборни.

ПРЕГЛЕД

Кривичних дела, која су извршена у Србији и то у месецу јулу ове године.

Код овог прегледа изаћи ће наше статистичко срачунавање, на завршетку истог, у место да га штампамо напред као у прегледу за месец Јуни. — Види бр. 3. „Полиц. Гласника“.

И. У рејону Управе вар. Београда.

Два самоубиства :

а., 6. јула изјутра избацила је Сава на обалу, један леш, за који се није могло сазнати чији је. Лекарни нису могли утврдити, да ли се удављени сам утопио или га је неко убио па по том бацно у воду.

б., 14. Јула, нађен је обешен о једном дрвету Петко Павловић бив. жандарм, у рејону топчидерском. Полицијским увиђајем и лекарским прегледом, утврђено је, да се Петко обесио сам.

Једна случајна смрт :

а., Сава Милићевић лађар, родом из Алексинца, удавио се код „Чукарице“ у Саву, кад је хтео да одреша лађу.

Пет опасних крађа :

а., Гвоздену Николићу, украо је непознати лопов, пошто је извалио прозор на кафани, две кутије туцане кафе у вред. 54 динара.

б., Радисаву Нешићу трг. помоћнику, украо је непознати лопов преко-ноћ, један сребрн часовник, два пара панталона и један пар обуће, у вред. 70 дин.

в., Г. Душану Поповићу, књиговођи Управе Фондова, украо је његов слуга Милош Јовановић, један женски часовник, са златним ланцем и медаљом од бисера, у вред. 450 дин. Лопов није пронађен.

г., Морицу Маргулисцу, сајцији, покрао је непознати лопов разних ствари у вред. 400 дин. Лопов није пронађен.

д., Друштву „опанчарских раденика“ извршена је крађа у 7-80 динара. За ову крађу осумњичен је келнер Срећко Панчић, у кафани код „три Сељанке“.

Шест простих крађа :

а., Даринки С. Радвановићки олд. украо је непознати лопов, једну златну брезлетну са брилијантским камењем у вредности 3000 динара. Лопов није пронађен али се против његовог саучесника Животе Марковића, води истрага.

б., Јанаћку Јанковићу, винару олд. украо је слуга његов Јован Вељковић 113 динара готова новца и једну мјеницу од 400 динара на побегло.

в., Јовану Ђуковићу, покрадена је маст и нешто кукуруза, а крадљивци су, Коста Нешић и Љубомир Николић, похваћани и притворени.

г., Браћа Пинка и Штајн јавили су кварту да их је шегрт подкрадао али незнају вредност.

д., Марку Б. Јосифу трг. олд. украдена су два бакрача. Лопов није пронађен.

ђ., Д-р Ђоки Николићу, украђено је из куће 1 воденина за млевање кафе и две сукње у вредн. 20 динара. Лопов није пронађен.

Две телесне повреде :

а., Ђорђе Соколовић повредио је жену Димитрија Михаиловића, посредника олд.

б., Гавра Гавриловић, шлосер, тукао је свога шегрта и повредио га.

в., Лујза Аобер, повредила је, лако, Сару Цветковић праћу овдашњу.

II. У округу нишком.

Три убиства :

а., Станко Миловановић, пољак из села Лалинца, по наредби месног кмета, оде да позове судници Алексу Ђорђевића тежака онд. Овај није хтео следовати позиву већ се завади са пољаком и потегне пушку те га смртно рани. Пољак Станко, онако рањен опали на Алексу и на место га убије. После 3 часа и Станко је умро.

б., Васа Вучковић, пољак из села Бренице, убио је једног скитничког циганина из пушке.

в., Владимир Ж. Ивановић, из Драинца, убио је мотком свога оца Живана Ивановића.

Једна случајна смрт :

а., Марко Здравковић, чувар железничке пруге Ниш-Пирот, заспао је на шинама и воз га прегази, те остане на месту мртав.

Једно разбојништво :

а., Јована Ђикића из Магушинца, напали су Ранђел Љубисављевић и Миливоје Радојковић из истог села и на опасан начин хтели му отети меденице.

Једна иаљевина :

а., Светозару Павловићу, тежаку из Грбавче, у срезу сврљашком упалили су непознати лопови сено у вред. 100 дин.

Девет опасних крађа :

а., Петру Ђорђевићу, баштовану из Ниша, учињена је опасна крађа у вред. 94-80 динара. Лопови су непознати.

б., Миши Ђорђевићу, баштовану из Ниша, обијена је кућа, и украдено му, које новаца, које ствари у вред. 37 дин. Лопови су непознати.

в., Глиши Цветковићу, бакалинцу онд. извршили су опасну крађу Драгољуб Маринковић из Вел. Дреновца и Милорад Ђорђевић из Грејача.

г., Бојки Сибинићу, из Николинце, разбили су подрум непознати лопови и покрали му разне ствари.

д., Станоју Ивановићу, из истог села, покрали су непознати лопови разне ствари из подрума на опасан начин.

ђ., Мити Никодијевићу, покрао је на опасан начин Светозар Стојадиновић из Сесалца разне ствари.

ж., Николи Благојевићу из Малче, покрао је на опасан начин Крета Јовановић из истог села 2140-50 дин. у новцу и 3844 дин. у документима од вредности.

з., Ђорђу Гроздановићу, покрао је Танасије Гроздановић у новцу 55 динара и у стварима 32 динара.

ј., Катици Мијовић учитељици, покрали су ствари у вред. 31-50 дин., дечаци: Милош Стојановић, Драгољуб Нешић, Василије Недељковић и Чедомир Јанковић, пошто су претходно 2—3 ноћи кришом улазили и спавали у кућу Катичину.

III. У округу подунавском.

Четири убиства :

а., Светозар Дренаковић, економ из Лугавчине, убијен је кроз прозор на спавању.

б., Димитрија Некића, убили су: Јован и Милош Михаиловић и Милован Стевановић из Трбушнице.

в., Илију Радвановића, убио је његов синовац Јован Радвановић из пушке.

г., Милан Атанацковић, убијен је ноћу сикиром на спавању.

Три разбојништва :

а., Станка Марковића из Марковца, напали су непознати разбојници и изнудили му новац па побегли.

б., Шеф железничке станице у Влашком пољу, нападнут је ноћу између 11. и 12. јула од непознатих наоружаних зликоваца, и пошто су му отели новце, побегли су.

в., Радван Маринковић из Петријева, нападнут је од стране разбојника, но између њега и њих отворила се битка из пушака.

Разбојника је било пет и сви су похватани а сад се налазе под ислеђењем.

Две паљевине:

а; Димитрију Михаиловићу из Михаиловаца изгорела је једна комара жита,
б; Сави Ј. Ивковићу из Глобока изгорело је жито.

Осам опасних крађа:

а, Јован Петровић опанчар из Риња покраден је на опасан начин, лопови су похваћани.
б, Илији Јеремићу из Селевца разбили су зликовци кош и из истог покради му кукуруз. Лопови су похватани.
в, Луки Нешковићу из Селевца обили су непознати лопови дућан и поарали га.
г, Димитрију Станојловићу из Глибовца обили су непознати лопови кош и покради му кукуруз.
д, Милану Трифуновићу из Болеча обили су непознати лопови кућу и поарали га.
ђ, Ноћу између 25 и 26 Јула непознати лопови обили су Даросавачку цркву и из ње украли један дин. и 90 пар. дин.
е, Спасоја Костандиновића из Поповића поарала је Јелена жена Животе Павића из истог села.
ж, Непознати лопови разбили су кош општине Парцанске и однели из истог кукуруз.
з, Милоју Којићу из Ландола, покради су на опасан начин 100 дин. Коста Којић и Владимир Костић из Ландала.

Једна случајна смрт:

а, Љубицу, жену Милована Јеремића из Ресника, убио је гром.

III. У округу ваљевском.**Једно убиство:**

а, Светозар Томић убио је нехотично циглом Милана Емперовића циганина.

Једно самоубиство:

а, Јефрем Стојковић из Мрчића обесио се сам о греду у свом качњаку.

Две крађе:

а, Анђелији Сузић из Вреда обијен је вајат и покрадене су јој ствари. За лоповима се трага.
б, Јакову Средојевићу из Гор. Лајковца обили су непознати лопови кућу и поарали га.

IV. У округу ужичком.**Једно убиство:**

а, Ранисав Марковић из Косерића убио је Сретена Симића.

Једно самоубиство:

а, Тихомир Симовић — Симић из Таора побегли војник II-гог гардиског батаљона убио се сам из државне пушке.

Две случајне смрти:

а, Добросава Грмовића из Крушчице убио је гром у његовој кући.
б, Марица жена Алексија Лазаревића из Гостијонице умрла је на путу услед великог нића — пијанства.

Два разбојништва:

а, Милисав Филиповића из Душковаца опљачкао је Светозар Филиповић из истог села а у исто време и тешко га повредио.

б, Јеремију Смиљанића из Љубиња опљачкали су: Глигорије и Мојсило Кратовци из Гугља. Том приликом Јеремију су тешко повредили, — одгризли му нос. —

Једна телесна повреда:

а, Спасенију удову Павловић из Чајетине, ударио је каменом Јосиф Павловић и тешко је повредио.

Девет крађа, које опасни које прости:

а, Радовану Парезановићу из Братјева поарали су непознати лопови ствари у вредности 57 дин.
б, Милану Турчићу из Ровина украдене су 3 овце.
в, Радосаву Арсићу из Кушића украден је један коњ.
г, Божи Павловићу из Кушића украден је један ждребац.
д, Филип Вуловићу из Дајића, украдена су три коња.
ђ, Владимиру Стевановићу из Шума украдено је двоје прасади.
е, Драгомиру Милинковићу из Никојевића, покраден је кајмак.

ж, Тодору Павловићу из Бајине Баште украдено је 800 дин. Кривац је у притвору.

з, Василију Јакшићу из Обај-Горе покрадено је жито.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

ИЗ ПОЛИЦИЈСКОГ АЛБУМА**СТЕВАН РИСТИЋ — ЈОСИПОВ**

варалица и допов.

Овај допов има велику количину имена, с којима се служи, како му кад и где затреба. Право му је име: *Глиша Прибојач*, а док је био у Београду, познат је био под именом Стеван Ристић — Јосипов. Кад ове редове о њему пишемо, дознајемо да се налази у пештанском апсу. Дакле, ово није допов од оних простих, већ прави универзални — светски — допов.

Ко би могао закључити, по његовом изгледу, да је то опасан човек!? Међутим, пре 5—6 месеци, у друштву са некима, обио је 15—16 Вертхајмових каса, које у Бечу, које у Берлину. Поред тога, што је веома вешт у обијању каса, он је још и опасан разбојник.

Док се у Београду бавио, познат је био као сумњив и полиција је бодро на њега мотрила, а међутим гостовао је по Београду по дуже.

Веома му се допада Београд, с тога се може закључити, да чим га у Пешти, пусте из апса, правиће нам визиту. Чувајте га се а лик му добро запамтите.

МИЛАН ЈАГОДИЋ

коцкар и варалица родом из Аустро-Угарске.

Сваки варалица и коцкар има своје начине, помоћу којих врши своје операције. Код овог варалице најглавнији је начин, да се увуче у какву механу или кафану за келнера и ту опељени по кога госта па онда бега.

У Београду га је хватала полиција више пута, апсила и осуђивала, и пошто оде преко, мало, мало па се опет појави. Путује врло често до Пеште, и уз пут вара и краде лаковеран свет.

Обичај му је, да се издаје за сина или поверљива момка овога или онога домаћина, док стече поверење чије, па га онда покраде или превари у чему.

Кад му човек добро уочи слику видеће да и она сама представља прави „кесаронки“ тип. Сваки би се човек преварио, гледајући његове благе и питоме црте лица, и отуда није никакво чудо, што се тако лако и глатко подвуче коме под кожу, док му не запржи чорбу.

То је један од оних варалица и кесароша, који по ва-
www.unistarima цуњају и ту подбацују сеоском свету лажне дукате

или наполеоне. Кад му та сезона прође, те нема вашара, онда се увлачи у кућу и краде шта дохвати. Слика преставља верну спољашност његову, зато је треба запамтити, па га се онда добро чувати.

ИГЊАТ ИГЊАТОВИЋ — ЗЕМУНАЦ

опасан разбојник и лопов.

Да ли је овај зликовац родом из Земуна или је само живио стално у Земуну, немамо о томе тачних података. Али је врло често одотуд прелазно у Београд да краде и пљачка.

Кад ноћ спусти своја крила, онда он на земунској обали седе у чамац и весла право Београду. Кад доплови на нашу страну, онда обично у „бари венецији“ веже чамац за врбу, и пусти се да лови по Београду. Тако је увек крадом прелазно а ако га не ухвати полиција, онда се крадом и враћао у Земун. Он је са својим друштвом, поарао г-ђу Ленку Нешићку на врачару, па онда Д-ра Брила и многе друге београдске становнике. У Тасиним белешкама може се о њему још више читати,

а он га означаје као једног од најкорелијих светских зликоваца и разбојника. Осуђиван је небројено пута, а много је пута и бегео из анса.

СЛИЧИЦЕ ИЗ БОЦКАРСКОГ ЖИВОТА

— I.

(ПРОДУЖЕЊЕ — СВРШЕТАК)

Умал' се не уписах због мечке у — покојне. Ама онај Лаза „џак“ прави је окачењак. Он ме је на мечку и намамио. Знаш, ја сам му једном жестоко подвалио на „попа“, па ми се после с мечком поштено осветио. То је било у Великом Извору. Тамо на ђавола натрапах на Лазу. Он ми рече, да у кошари Јона Првула има кокошака. Само, вели, провуци се кроз вратанца, па — пуна врећа. Ја опет идем у Изворчић да здипим једној снаши низу дуката. У Бољевцу ће мо' се наћи, па ћемо брацки ђар поделити. За кокошке имам доброг муштерију. Дакле, у Бољевцу ће мо' се наћи?... Лаза оде а ја се спремах у лов на — кокошке. Лак посао, а ту сам вешт. Чим се смркло, ја ти се примакох до кошаре Јона Првула па ти полако отворим вратанца и провучем се унутра. Тек што се обрех у кошари, а неко ме дочепа преко паса па стаде стезати да ми ребра почеше пуцати. Хтедох се бранити али ми обе руке упадоше у неку чупу. Па онда, чух неко мумлање. Боже свети, та ово је неки — ђаво. Човек није чупав и не мумла. Почех се дерати на сав глас. Свет се узбуни па навали на кошару. Она напаст стеже ли стеже, па све мумла... Једва ме спасоше беде. Тек онда спазих да је то била нека циганска — мечка. Ех, Лазо, Лазо, ти си ме у овај белај бадио!... Знаш, неки цига преноћио код Јона, па мечку стрпао у кошару да буде сигурнији, а ја на ђавола, натрапах на њу и у мал' не погибох... Ама, све ми је то Лаза крив. И сада, не бојим се толико ни Љубе наредника колико једне циганске мечке... Здравља ми!...

— Е, кажи ти сад мени Марко, како сте оно онда за једно вече дигли десет кеса, оним сељацима.

— Их! то је господине и сувише. Ви тражите да вам све мариџетлуке одам. Не, не, то није могуће, јер...

— Море казуј, или ћеш сад у ладњачу!

— Па лепо, али... да ме после овога пустите кући. Бога ми имам „посла“.

— Добро, пустићу те, само испричај.

Марко отпоче:

— То је било у кафани код „Кеца“. Нас 5—6 од „овога заната“, знате, остали смо баш „шворц“. Нисмо имали зашта ни дувана да купимо, а црева нам направише читаву револуцију по трбу-у. Досетим се јаду, како да дођемо до мало ситна трошка...

Пред кафаном било је 30—40 сељака који су продали свој мал' у чаршији, па се спремају да иду кући... Намигнем ја „мојима“ и они су ме разумели... Вама је сигурно познато да ја добро певам?

— Знам...

— Е, ја чим уђох, седнем за једним празним столом у сред кафане. Седох, затурих се на столици и подвикнем ти колико ме грло носи: „Закукала Миланова мајка“. Певао сам са таквим одушевљењем, да су за тили час они сељаци испунили кафану око мене. И, док сам ја извијао са овом севдалијском песмом, дотле су моји ортаци површили свој „посао“. — Ето, тако вам је то било, а сад молим вас пустите ме да идем кући...

— Иди, рекох, нека те ђаво носи.

БОЦКАРСКИ — ЕГАВАЧКИ — ЈЕЗИК

(НАСТАВАК)

Укради
Сакри ме
Дај ми
Не дам
Хаљине

Гепи
Скењај ме
Тињавај ми
Ницам
Мунтаре

Капут	Муњтарац
Убијен човек	Убаштан леват
Разбијен дућан	Разбаштана унча
Београд (и Варош)	Мардељ
Начелство	Главна сиворница
Општина	Мала сиворница
Дан	Љарник
Гледај	Ждракај
Прозор	Прождракај
Смркло се	Смортирло се
Кајиш	Кроц
Ђурке	Пурци
Ципеле	Љарнице
Кеса	Пекљарка
Капа	Књава
Сланина	Жвања
Свињче	Жвање
Спава	Књева
Не спава	Ницам да књева
На робију	У Бели Мердељ
Ушао	Угљао
Циганин	Мандов
Каса	Бунарче

ИЗ СТРАНОГ СВЕТА

У Паризу се жене лажно картају

На рачун коцкања и других забава у Паризу се стварају разни клубови. Међу осталим клубовима, најзнатнији беше клуб на реци Сени. Чланови овога клуба беху и мушки и женски. Главна им забава беше коцка. Веома велику улогу играше у овом клубу нека Маркиза Ноел, која се врло вешко коцкаше. Са своје две пријатељице, ова Маркиза Ноел није изостала ни једно вече из клуба.

Њезин раскошлук и њезина тоалета, падали су јако у очи, тим више, што се знало, да њезин муж није кадар, према своје стању, да сноси толике трошкове; а с друге опет стране, није имала ни једног „кућног пријатеља“, који би припомагао, да се издрже ови трошкови.

Једног дана избије на јавност маркизина тајна.

Чланови овога клуба, беху већ од дуже времена, обратили своју пажњу на ту дуготрајну срећу Маркизину, но ништа нису сумњиво код ње приметили, само је један између тих чланова клуба који је у исто време био и тајни полицајац, опазио, да се њезина пријатељица лажно коцка.

Кад су се разилазили чланови клуба, маркиза и њезине две пријатељице, понеле су собом 20.000 динара, чистог добитка. Полицији је било достављено да су ове три даме варалице а не коцкари и ова их је одмах затворила. Маркиза је на првом испиту признала, како је са својим другарицама варала остале чланове клуба у коцкању, а цео добитак употребљавале су на подмирење својих ванредних и луксузних издатака. После овога признале су и маркизине другарице превару. Сви покушаји са стране, да се осујети ислеђење, остали су безуспешни. Јавно мњење тражило је да се кривци по закону казне, и они су предати суду.

Столар напустио свој занат па се одао крађи

Један опасан лопов, по занату столар, задавао је дуже времена, грдан страх пештанским становницима, међу којима је живео. Полиција је употребила сва своја средства, да пронађе овога лопова и тек после великих напора пао јој је у шаке.

Начин извршења његових крађа, врло је интересантан, зато га овде и износимо. Као вешт лопов, изабрао је да лови само по газданским кућама. Кад се одлучи да изврши крађу у некој кући, он је претходно брижљиво испита. По том се прикрије у близини дотичне куће и пази када ће домаћин да изађе из исте. Онда се дигне и са свим слободно уђе па се јави домаћини, како га је санјим послао господин да оправипр.: проворе, врата, неке сломљене столице, астал или ма шта друго, о чему се беше раније уверио, да је покварено.

Многи укућани и не сумњајући у какву превару пуште га у кућу да изврши поменућу оправку. Такву прилику употреби лопов па покупи и однесе све ствари од вредности, које је могао у цен потрипати. Ако би се при овом његовом занату нашао у близини неки млађи из куће, он га вешто пошаље, н. пр: за мало вруће воде да разреди туткало и т. д. па до његовог повратка он већ површи свој посао. Под видом да су му алати нужни, које није собом понео, вешто се извуче из ове прилике па се више и не врати.

Тек по повратку домаћинском, открије се прави посао столаров.

Поред јавних опомена, поред највеће предострожности полицијске, овај лопов крао је пуних два месеца из дана у дан и нико му није могао ући у траг.

Из прибављених података, које је полиција прикупила, знало се о њему само то: да је бледог лица, и ништа више; док међу тим, као што се доцније показало, он није никад такав био.

Најзад полиција стави у дужност двојици тајних својих агената, да га пронађу, по што, по то, и ови после великих мука једва постигну свој задатак.

Прво су отишли у једну кућу, коју је покрао пре извесног времена један столар, па кад су домаћинцу питали о потребном, она им је рекла: да јој је лопов однео из куће једну сребрну корпу и многе друге ствари, а да је код ње радио у години 1894-тој, али се његове спољашности не сећа довољно, тек јој се чини, да се са његовом личношћу слажу прибављени подаци, који су јој од стране агената показани. Она више није знала о њему ништа.

На основу ове изјаве, агенти су и даље трагали. Они су нашли и испитали све послужитеље, који су те године служили код дотичне домаћнице, али и од њих нису могли дознати много сигурног, сем то, што је покућар потврдио, да је он од неког столара примио рачун, па га предао госпођи. Кад су агенти саопштили овај исказ госпођи, онда је она морала да испретура све своје хартије, док је нашла овај рачун, са потписом „Чивинар Бек“.

За сада нису имали у рукама ништа друго, него мнимо име тога лопова. Сад је било потребно добавити тога столара. И даљом истрагом дознало се да неки помоћник столарски под именом „Чивинар Бернат“ станује у улици Шин бр. 3. Да би се о њему још боље уверили, потраже и његов ранији стан и нађу га у „добош ул. бр. 3.“ Када су добили његов опис из оца стана а о њему прикупили податке, онда су се уверили да је то: Шфимеф Бернат — Бела, тражени столар.

У његовом квартиру дознали су и то, да са братом вечеррава у тако званој Јакубу-Вичевој механи.

После свеколиког трагања, агенти оду једног вечера у гостиону, где затеку оба брата при вечери. Тамо их нађу и одмах притворе а при претресу код њих ухвате 1706 форината, и многе друге ствари од вредности. Оба брата извршили су заједнички 50—60 крађа, а покрали су ствари у вредности 4600 форината.

Т Р А Ж Е С Е

Благоје Милановић, пригороац из Селишта, стављен је под поротни суд у прокупљу за извршену опасну крађу Петру Милетићу из Новог Села. Благоје је стар 32 год., стаса средњег, сувољавих образа, очију црних, бркова малих црних, браду брије. Од одела носи: чакшире и гуњче од црног сељачког сукна, на ногама опанке, на глави капу шајкашу. Осим тога носи и војнички шиљел. Благоје је побегао и сад се тражи.

Начелство округа моравског јавља, да је неки Трајко Јовановић скитница из Турске, који се издаје да је из Црне Горе, окривљен, што је у друштву са Ранђелом Стојановићем скитницом из Турске учинио опасну крађу Николи Стојковићу трговцу тамошњем, па одмах побегао. Његов је лични опис непознат.

Начелник среза лепеничког јавља, да је ноћу између 19 и 20 т. м. пробијен дућан Никодија Домановића трг. там., и из истог покрађено: 6 кгр. сапуна за прање, 2 кгр. вуннице, 3 пакла памука жутог № 14, 5 ком. зимског цица, 2 ком. оксфора платна, 1 ком. пархета, пола ком. шарена пархета, 1 женска

рекла од фланела, 4 пак. бела памука № 40 и 4 пак. № 24, у вредности 449 дин. Траже се лопови.

Начелство округа црногачког јавља, да су ноћу између 15 и 16 т. м. украдена два вола Марку Јотовићу из Глеманова у Бугарској и претерана амо у Србију. Волони су матори од по 6 година, длаке сиво-беле, један има белегу од убоја око десних ребара.

Ђорђе Димитријевић, калфа берберски из Смедерева, обио је фијоку асталску своје газди Драгутину Васиљковићу берберину у Зајечару и из исте украо му 100 дин. у банкама и 150 дин. у сребру и никлу, па побегао. Ђорђе је стар 26. година, средњег раста, црномањаст, косе и бркова црних, у лицу знак, пун, лепо развијен, очију смеђих, браду брије. Од одела има на себи капут белчаст и панталоне жућкасте од штофа. На глави округло црни мекани шешир, а на ногама штафлетне бесецоване.

Начелство округа нишког тражи денешом, да се у Београду пронађе и њему стражарно спроведе Петар Палигорић из Ниша. Петар је стар 19 год., висок, бркова малих, плав, у оделу немачком, шешир сламни шарен. Кад говори примећује се аксан.

Коста Трифунац, б. благајник стоваришта дувана Београд—Топчидер, тражи се, да се стражарно спроведе првост. суду пожаревачком, пошто је решењем истог суда стављен под суд и у питвор № 14407.

Максим Чулић из Рибара окр. подринског, осуђеник београдског казненог завода, побегао је 24. ов. мес. из Топчидера са рада. Стар је 36 год. раста средњег, образа округли, чела малог, носа правога, бркова, косе и обрва црни, уста умерена. Браду брије. Особитих знакова нема.

Раићел Стојановић, скитница из Турске, који је био под ислеђењем због крађе код начел. окр. моравског, ноћу између 23. и 24. о. м. провалио је дувар на затвору и побегао. Стаса је средњег у опште плав. Браде ретке, плаве, бркова обичних кошчат. Од одела имао је на себи: гуњче и чакшире од браун сукна половног и црвен цамадан. На глави шубару стару плетену и на ногама опанке.

ЈАВЉА СЕ

У Смедереву је нађено једно мушко дете, немо, у тумарању. Дете је старо 8—9 год., високо 1:28 м., очију плавих, ошишано кратко, дуго-образо, на бради има малу руницу, у оделу сељачком, поцепаним гаћама и кошуљи, рекли од материје поцепаној, црвене тканице с белим пругама, на глави капа од штофа стара, на ногама опанци и сељачке црвене чарапе; изгледа да је блесасто и звера које куда. Сада се исто налази у окружној болници на лечењу.

УХВАЋЕН

Љубиша Стевановић осуђеник, за кога смо у прошлом броју јавили да је утекао са рада у Топчидеру, — ухваћен је.

ИЗЈАВЕ, ПОРУКЕ И ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА

Због нагомиланог материјала, а и због великог броја оних, којима треба одговарати овим путем, — неможемо то да учинимо у овоме броју. Одговор и поруку нашу послаћемо им писмом, а доцније донећемо и у листу,

За прикупљање претплате од особља општине београдске, одбор је овластио г. Ђоку Пешића општ. благајника, с тога нека претплатници наши из општине, њему и положи претплату.

При закључку листа, дознали смо: да Господин Министар унутрашњих дела, долази сутра у Београд са одсуства које је провео, у бањи ради опорављења свога здравља.

РЕД ПРИМАЊА:

Г. Министар унутр. дела прима: понедеоном, средом и петком, од 10 сати пре подне, до 1 сата по подне.

Начелник министарства прима сваког радног дана од 10—12 пре и од 3—6 по подне.

Инспектор министарства сваког радног дана од 3—5 по подне.

Управник града Београда сваког дана изјутра од 8—9 и кад се врати са рапорта из Двора и министарства од 11—12 а после подне од 3—6.

РЕД ПЛОВИДБЕ:

ПРВОГ КРАЉЕВСКОГ СРПСКОГ БРОДАРСКОГ ДРУШТВА

Из Шапца за Београд понедеоном, средом и петком, у 7 сати изјутра.

Из Београда за Шабац недељом, уторником и четвртком, у 7 сати изјутра.

Из Београда за Дубравицу сваки дан у 6 сати изјутра.

Из Београда за Градиште, средом и недељом, у 6 сати изјутра.

Из Градишта за Београд средом и недељом, у 12 сати у подне.

Из Дубравце за Београд понедеоном уторником, четвртком, петком и суботом, у 11 сати пре подне, а средом и недељом у 3¹/₂ сата по подне.

Уређивачки одбор „Полиц. Гласника“, одлучио је: да се од 1. Септембра обустави даље шиљање листа свакоме, који дотле не положи претплату. Чинимо пажљивим наше претплатнике и молимо их да са претплатом похитају.

О Г Л А С

„ГРЕШЕМ“

ЖИВОТ ОСИГУРАВАЈУЋЕ ДРУШТВО

исплатило је у 1897. год. до сада фамилијама умрлих осигураника, око 200.000 динара.

Друштво „Грешем“ купило је зграду у Београду на углу „Кнез Михаилове“ и „Дубровачке“ улице за суму од 320.000 динара у злату.

„Грешем“ прима осигурања по најновијим и најповољнијим тарифама.